

מ"ת 58535/12/13 - מדינת ישראל נגד תאיר אלעלי

בית משפט השלום בכפר סבא
מ"ת 58535-12-13 מדינת ישראל נ' אלעלי(עציר)
מ"ת 58521-12-13

בפני כב' השופטת נאוה בכור
המבקשת
נגד
המשיב
מדינת ישראל
תאיר אלעלי (עציר)

ב"כ המבקשת עו"ד אבישי רובינשטיין

המשיב - הובא - וע"י ב"כ עבד אל חי איהב

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

.1 בפניי בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים ובצידה כתב אישום המייחס לו עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952; נהיגת רכב ללא רישיון לפי סעיף 2 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961; חוסר פוליסה לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970; פריצה לרכב בכוונה לגנוב לפי סעיף 1413 סיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); היזק לרכוש במזיד לפי סעיף 452 לחוק; והחזקת כלי פריצה לרכב לפי סעיף 1413 לחוק.

על פי המפורט בכתב האישום, החזיק המתלונן ניסן יעקובי רכב פז'ו השייך לחברת השכרה. ביום **25.12.13** סמוך לשעה **00:10** החנה המתלונן את הרכב ברחוב מצדה 3 בכפר סבא. בין השעות **00:10-06:40** התפרץ הנאשם לרכב, תוך ששבר את מתנע הרכב, בכוונה לבצע גניבה או פשע.

הנאשם נטל את הרכב ללא רשות המתלונן ונסע עמו לכיוון טייבה. במחלף אייל עצרו אותו השוטרים פנחס ברנס ואיתי יעקובי.

בנסיבות אלה, החזיק הנאשם ברכב מפתח צינורות, מברג ו"קאטר" היכולים לשמש ככלי פריצה מבלי שיש לו הסבר סביר לכך.

עמוד 1

כמו כן שהה הנאשם בישראל מבלי שהורשה להיכנס לתחומי המדינה או לשהות בה כדיון, נהג ברכב ללא רישיון וללא פוליסת ביטוח.

2. הצדדים הסכימו לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר (לעניין הימלטות מאימת הדין) ונחלקו בשאלת אפשרות שחרורו של המשיב לחלופת מעצר.

עם זאת, טען ב"כ המשיב כי קיימת חולשה ראייתית באשר לעבירות הרכוש - אך יידרש לכך בתיק העיקרי.

3. ב"כ המבקשת טען כי לחובת המשיב עומדת החזקה התכופה.

לחברת איתורן היתה אינדיקציה שהרכב נגנב בשעה 06:05 כתוצאה מכך שמחשב הרכב נותק. עקב כך, פנתה החברה למשטרה ותוך 11 דקות נתפס המשיב נוהג ברכב במחלף אייל.

המשיב טוען שלא גנב את הרכב וכי הוא לא יודע את הנסיבות שהוא הגיע לידי אלא קיבל את הרכב מאדם בשם ענאן והתבקש להעביר את הרכב לטייבה תמורת 500 שח - עובדה המעלה חשד סביר שהוא חבר בכנופיה של גנבי רכב.

מלבד עילת ההימלטות קיימת גם עילת מסוכנות לציבור.

למשיב עבר פלילי דומה בתחום זה, בשנת 2007 הורשע בגניבת רכב, נהיגה ללא רישיון, כניסה לישראל שלא כחוק והפרעה לשוטר, בגינם נדון למאסר בפועל של 9 חודשים.

בנסיבות אלה, סיכן את המשתמשים בדרך ואף גרם נזק משמעותי למערכות הרכב בעת הפריצה.

לאור האמור מתבקש בית המשפט לעוצרו עד תום ההליכים.

לעומתו, טען ב"כ המשיב כי היה מקום להגיש כתב אישום בגין סעיפי אישום שונים, כך שבמקום עבירת הפריצה יש לייחס עבירת סיוע לגניבה בלבד.

ישנה אי התאמה בזמנים - בין המועד בו דיווח בעל הרכב על הגניבה לבין זמן תפיסת הרכב שאירע טרם הדיווח.

עילת המעצר בתיק הינה רק הימלטות מאימת הדין, שלפי פסיקת בימ"ש העליון ניתן לאיין גם כלפי תושבי שטחים בעלי עבר פלילי, והם שוחררו בתנאים מתאימים, ערבויות וערבים צד ג' (מפנה לבש"פ 9193/99; עמ"ת 39121-03-13; עמ"ת 34798-06-13 - כאשר בין היתר היה פיקדון בתיק שהוטל בתחילה ע"ס 50,000 והופחת לסך של 25,000 ₪, למרות שמדובר במשיב בעל עבר פלילי עשיר).

המסוכנות הלכאורית אינה ברף הגבוה, הואיל ומדובר בנהיגה בשעות היום.

לאור האמור, ונוכח זמן ניהול הוכחות בתיק, יש לשחררו לחלופת מעצר.

4. דין והכרעה

לאחר שנדרשתי לטיעוני הצדדים ולמכלול השיקולים הרלוונטיים, הגעתי למסקנה כי יש להורות על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

בנסיבות אלה, הסכימו הצדדים לגבי קיומן של ראיות לכאורה, הגם ב"כ המשיב טען טענות לעניין עוצמת התשתית הראייתית. בנוגע לעבירות הרכוש (ולמעט השב"ח ועבירות התעבורה).

למעלה מן הצורך יובהר כי בנסיבות אלה קמה גם קמה לכאורה חזקת החזקה התכופה בעניינו של המשיב, אשר נתפס נוהג ברכב גנוב, דקות ספורות לאחר שדווח על גניבתו עם כלי פריצה ברכב.

לעניין זה מתייחס המלומד י' קדמי בספרו **על הראיות** (חלק רביעי) (מהדורת תש"ע-2009), עמ' 1690 כדלקמן-

"מכוחה של "החזקה התכופה" רשאי בית המשפט לקבוע, כי המחזיק ברכוש גנוב, "סמוך" לאחר גניבתו... "מעורב" בגניבת הרכוש, או, לפחות, "יודע" כי הרכוש שנתפס ברשותו נגנב ובאיזה אופן נגנב...וזה בתמצית הכלל: ההנחה שבעובדה העולה מן ההחזקה ברכוש גנוב, יכול ותוביל למסקנה, כי המחזיק הוא הפורץ או הגנב שהמחזיק ברכוש והוא מקבל רכוש גנוב בידועין ... הנאשם רשאי ויכול ע"י הסבריו להפריך את ההנחה או לגרוע מסבירותה ובכך להיחלץ מאחיזתה"

במצב דברים זה, הנטל על הנאשם להפריך חזקה עובדתית זו הינה במהלך ניהול הוכחות, אולם וודאי שיש בכך, לצד היותו שווה בלתי חוקי ובתפיסתם של כלי פריצה ברכב, כדי להקים את התשתית הראייתית הלכאורית הדרושה בשלב זה.

דברים אלה מקבילים משנה תוקף מקום בו מדובר בנאשם שאין חולק שנכנס ושהה בישראל שלא כדין, בעת ביצוע המיוחס לו לכאורה, וכי התנהגותו מעלה עבירות נוספות שעניינן- נהיגה ללא רישיון ובהעדר ביטוח, והחזקת כלי פריצה.

עוד עולה מטיעוני הצדדים, כי לנאשם עבר פלילי עשיר מאוד, ובכלל זה, בעבירות מהסוג המיוחס לו בכתב האישום הנוכחי, זאת לאחר שבשנת **2007** הורשע בעבירות של גניבת רכב, נהיגה ללא רישיון כניסה שלא כחוק לישראל והפרעה לשוטרי בגינם אף ריצה מאסר מאחורי סורג ובריה.

במ"ת (פ"ת) 33370-08-11 - מדינת ישראל נ' חאלד יעקוב (מיום 25.8.11) עמד בימ"ש על המסוכנות הנובעת נוכח עבר פלילי מכביד של שב"ח וקבע-

"נראה כי כאשר מדובר במי שאיננו תושב מדינת ישראל אלא תושב שטחים החשש להימלטות מאימת הדין הינו ברור וממשי. המדובר במי שבאמתחתו הרשעות קודמות בגין עבירות שב"ח, אלימות, ועבירות נוספות. מעבר לכך, כפי שעולה מגיליון הרישום הפלילי, הורשע המשיב בעבר בגין עבירות ביטחוניות חמורות. הדברים מעידים על מסוכנות ומעצימים את המסוכנות העולה מהמעשים המיוחסים למשיב בכתב האישום."

כן קמה מסוכנותו של המשיב בעצם הנהיגה ללא רישיון וביטוח - בסכנו את המשתמשים בדרך.

בהתאם **לסעיף 21 (ב) (1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה -מעצרים), תשנ"ו-1996**, חובתו של בית המשפט לשקול האם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של קביעת ערובה ותנאי ערובה שפגיעתם בחרות המשיב פחותה, כשאינן בעצם היותו תושב שטחים כדי למנוע שחרור לחלופה, חרף הקושי הקיים באיתורם של נאשמים אלה.

כך נקבע בבש"פ 648/00 איאד עבידו נ' מדינת ישראל (מיום 10.2.00)-

"בית משפט זה כבר הביע דעתו בהחלטות רבות כי בבחינת חלופת המעצר, אף אם ניתן להביא בחשבון את קשיי האיתור של נאשמים הגרים באזורים שאינם נתונים לשליטה ופיקוח של משטרת ישראל ואת העובדה כי קל יותר להם להימלט ממשפט, הרי שבנסיבות אלה לעניין החלופה, אין להכריע את הכף ... העובדה לבדה כי העורר גר באזור שאינו נתון לשליטה ופיקוח של משטרת ישראל אין בה די כדי להביא למעצרו בנסיבות שבהן היה משתחרר צעיר ישראלי, ויש לבחון גם את יתר הנסיבות הקשורות באופיין של העבירות ובעבריינים עצמם."

עם זאת, בנסיבות שבפניי - עברו הפלילי של הנאשם, התשתית הראייתית המוצקה הקיימת בעניינו (לרבות החזקה התכופה), מצטרפים לחשש מהימלטות מהדין ולשהייתו הבלתי חוקית של המשיב בישראל, ומקימים מסוכנות רבה שאינה ניתנת לאיזון בחלופת מעצר.

למותר לציין כי המשיב אף לא הציע חלופות מעצר כדי שאלו ייבחנו ע"י בית המשפט, כמו גם ערבים מפקחים, כאשר גם בכאלה לא ניתן היה לאיזן את מסוכנות המשיב או החשש מהימלטותו מאימת הדין.

לאור האמור, מצאתי כי בעניינו של המשיב קמה עילת מסוכנות, לצד עילת חשש הימלטות מהדין, שאין יכולת לאיזנה בחלופת מעצר- שאף לא הוצעה מצדו.

5. לפיכך, הריני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

ניתנה והודעה היום ה' שבט תשע"ד, 06/01/2014 במעמד הנוכחים.

נאוה בכור, שופטת